

«τοῦ κόσμου τυγχάνων Χάσαν Μπαμπᾶς, γνούς «ὅτι ὁ κόσμος πρόσκαιρος, ὅτι τὰ εἰς τὴν κατοχὴν «καὶ κυριότητά του εὐρισκόμενα κτήματα εἰσὶν, «οἷον: παρακαταθήκη, ὅτι μόνον ἡ μέλλουσα ζωὴ «διαρκής, ὅτι ὁ Κόσμος οὗτος οὐδέν ἐστιν ἢ τό- «πος ἐν ᾧ ἐργάζεται διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν αἰώνιον «ζωήν» ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτ' ἐστὶ «τρώγει καταστρέφει, ὅτι ἐνδύεται τοῦτο φθείρε- «ται, καὶ μόνον ἡ ἐλεημοσύνη εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὁ- «ποῖον μένει διαρκές. — Ἐπίσης γνωρίζω ὅτι ἡ «τοῦ ἀφιερώματος ὠφέλεια εἰς πάντα χωριστὰ εἰς «τὴν κατοχὴν του εὐρισκόμενα κινήτ' καὶ ἀκίνητα «ἀφιέρωσε καὶ κατὰ τρόπον τῷ Θεῷ εὐχρεστον διέ- «θεσεν ὡς ἐξῆς: Ἐπειδὴ ζῶν καὶ υἱαίωνων αὐτὸς «ἐν πάσῃ τῇ νομίμῳ ἰδιοκτησίᾳ του καὶ ἐν ἀπάσαις «τάξις ὠφέλειαν ἢ ζημίαν αὐτῷ φερούσαις ὑποθέσει- «σιν αὐτοῦ ὀριστικῶς καὶ νομίμως αὐτὸς δεσπόζει, «ἐκ τῶν κτημάτων ἅπερ μέχρις ἐκδόσεως τοῦ πα- «ρόντος Ἀφιερωτηρίου, εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἢ «ἐργῳ (ἀμέσως ἢ ἐμμέσως δηλ.) κατοχὴν καὶ κυ- «ριότητα αὐτοῦ διατελοῦσι...»

Ἀκολουθεῖ ἡ ἀπαριθμησις τῶν κτημάτων αὐτοῦ καὶ μετὰ τί συνορεύει ἕκαστον αὐτῶν.

«Τὰ κτήματά του ταῦτα καθὼς καὶ ἄλλας γαίας «γνωστάς καὶ καλλιεργησίμους μεθ' ὅλων τῶν συ- «γῶρων καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, μετὰ τοὺς ἐν- «τός καὶ ἐκτός αὐτῶν δρόμους, μεθ' ὅλων τῶν πα- «ραρτημάτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ὅσα ἀναφέ- «ρονται ἢ δὲν ἀναφέρονται, ὀνομάζονται ἢ δὲν ὀνο- «μάζονται ἐν τῷ παρόντι, ἅπαντα ταῦτα ἀφιέρωσε «καὶ διέθεσεν ὡς ἐξῆς: τοῦτέστι ὁρίσας ἵνα τοῦ ἀ- «φιερώματος τούτου τὴν ἐπιτροπείαν, ἐποπτεῖαν «καὶ τὸ εἰσόδημα ἔχωσι τὰ τέκνα τοῦ ἀφιερωτοῦ καὶ «τῶν τέκνων αὐτοῦ τὰ τέκνα τοιοῦτον τρόπον οἱ ὅ- «παρχοντες υἱοὶ αὐτοῦ νὰ κατέχωσιν αὐτό. Τοῦτέ- «στι ἀφιέρωσε ταῦτα, νομίμως, ἐγκύρως καὶ ὀρι- «στικῶς, ὅπως εἰς τοὺς ἀπὸ κοιλάς εἰς κοιλάς «(κατ' εὐθεΐαν) ἀπογόνους του περιέρχονται καὶ ἀ- «νήκωσι, περιβαλὼν συγχρόνως τὸ ἀφιερωμά του «τοῦτο μετὰ τοὺς ἐξῆς ὅρους: Οὐτε ἐκποιεῖται, οὐτε «ἐνυποθηκεύεται, οὐτε παρὰ τῶν κληρονόμων του «κληρονομεῖται, οὐτε ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ μεταβάλλε- «ται καὶ τοῦτο μέχρις οὗ ὁ Ὑψιστος Θεὸς ὄντινα «δὴποτε κληρονόμον αὐτοῦ (τοῦ ἀφιερώματος) κα- «ταστήσῃ. — Ὅστις οὕτω κληρονόμος γενόμενος, «ἀφοῦ παραλάβῃ τὸ ἀφιερωμα, θελήσῃ νὰ μετα- «βάλῃ αὐτό, εἰς τὸν Ὑψιστον ἀντετέθη νὰ τῷ ἀντα- «ποδώσῃ ὅ,τι ἂν ἀξίξῃ ἐν τῇ ἄλλῃ ζωῇ».

Ἐπειτα ἡ πιστοποιήσις τοῦ ἱεροδικαστοῦ, τὸ ἔτος καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν παρόντων μαρτύρων.

Οἱ κληρονόμοι τοῦ Χαζάν Μπαμπᾶ φαίνεται ὅτι ἐτήρησαν εὐλαδῶς τὰς διατάξεις τοῦ προγόνου αὐ- τῶν, διότι καὶ ξενῶνα, οἳ τὰ ἐρεΐπια σήμερον σώ- ζονται, διετήρουν εἰς Μπαμπᾶ καὶ παντοιοτρόπως εὐηργέτουν τοὺς περὶ τὴν κατοίκους καὶ τοὺς διαδάτας. Οἱ νῦν ἐπιζῶντες εἶναι ἀπόγονοι ἐκ θηλυγονίας, διότι πρὸ 100 περίπου ἐτῶν λησταὶ εἰσβαλόντες εἰς Μπαμπᾶ διὰ προδοσίας χριστιανοῦ τινος ὑπέρτερου τῆς οἰκογενείας Παλιάνγκ λεγομένου, ἔσφαξαν τὸν τότε Δερβίσην Ἐμὴν καὶ ὅλην τὴν οἰκογένειάν του. Ἐκ τῆς πανωλεθρίας ταύτης ἐσώθη μόνον ἑξαετής κοράσιον Βακτὲ-Μολλά, εἰς ἣν περίπτωσιν ἐδείξεν

ἀφοσίωσιν ἢ χριστιανὴν ὑπηρέτησιν τῶν Αἰκατερίνη, τῆς ὁποίας ἀπέκοψαν τὰς χεῖρας διὰ ν' ἀρπάσωσι τὸ κοράσιον. Τοῦτο ἡλευθερώθη μετὰ δύο μῆνας ὑπὸ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων καὶ ἀφοῦ ἐνηλικιώθη ἔλαβε σύζυγον ἐκ Δερβελὴ τὸν Δερβίς-Ἀγᾶ, τοῦ ὁ- ποίου υἱὸς εἶναι ὁ νῦν Δερβίσης Γκαλήπ.

Εἰς Μπαμπᾶ τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι ὀνομάζονται Μπαμπαλήδες, ὑπάρχει καὶ νῦν ξενοδοχεῖον, ἐνθα εὐρίσκουσιν οἱ διερχόμενοι ἐκεῖθεν σχετικῶς καλὴν περιποίησιν καὶ τροφήν.

Προσεχῶς θέλω σοὶ γράψαι περὶ Ῥαψάνης καὶ ἀκολουθῶς περὶ τῶν Τεμπῶν κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τῆς μεταδόσεώς μου εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Σὲ ἀσπάζομαι ἐγκαρδίως

Ἐν Λαρίῳ.

ἡ ἀδελφὴ σου
ΑΜΑΛΙΑ Π.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ὑπνωτιστικὰ περίεργα

Ἐκ Μιλάνου γράφουσι τὰ ἐξῆς: Εἰς τὴν γεί- τονα πόλιν Alessandria συνέβη κατ' αὐτὰς περιέρ- γον φαινόμενον ὑπνωτικῆς ἐπηρείας. Ἡ σύζυγος ὑπαλλήλου τινὸς μετέβη εἰς τὴν ἐκκλησίαν Santa Maria di Castello, ἵνα παραστῇ εἰς τὴν λειτουρ- γίαν. Διαρκούσης τῆς λειτουργίας κατελήφθη ὑπὸ σπασμῶν οὕτως ὥστε ὁ νεωκόρος ἠναγκάσθη, βοη- θούμενος ὑπὸ τριῶν ἀξιωματικῶν, νὰ τὴν μεταφέρῃ εἰς τὴν πλησίον κειμένην οἰκίαν τῆς. Ἡ κυρία συνήλθεν ὀλίγον, ἀλλὰ προτοῦ ἔλθῃ ὁ ἱατρός κατελήφθη ἐκ νέου ὑπὸ σπασμῶν, ἐξέβαλλε φωνὰς ἰσχυράς καὶ ἐκύτταξε τοὺς τρεῖς ἀξιωματικούς το- σοῦτον περιέργως, ὥστε οἱ νέοι οὗτοι ἐπηρεάσθησαν ὑπ' αὐτῆς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐφθασεν ὁ τε σύζυγος τῆς δυστυχοῦς καὶ εἰς ἱατρός. Παρακάλεισαν τοὺς ἀξιω- ματικούς νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἄσθενη, οὗτοι ὁμως δὲν ἠδύναντο νὰ πράξωσι τοῦτο, διότι μόλις ἀπεμα- κρύνοντο βήματά τινα ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ἐφώναζεν αὐτῇ, οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ θέλοντες νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ δωμάτιον ἠσθάνοντο ἀκατανίκητον ἀντίστασιν. Ἡ περιέργος αὕτη κατάστασις διήρκεσε καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης προσεκάλεσαν τὸν διάσημον φρενολόγον Luigi Trigerio παρὰ τῇ πα- σχούσῃ. Οὗτος κατορθώσας νὰ ὑπνωτίσῃ τὴν δυστυ- χῇ, τὴν διέταξε μετὰ ταῦτα νὰ λησμονήσῃ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ νὰ τοὺς ἀφήσῃ ν' ἀπέλθωσι. Τὸ ποθεύμενον ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε. Ὅταν ἡ κυρία ἐξύ- πνησεν ἐκ τῆς ὑπνωτικῆς τῆς καταστάσεως, ἦτο ἐν- τελῶς ἡσυχος, οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ δὲν ἠσθάνθησαν οὐδὲν ἐμπόδιον ἐγκαταλείποντες τὴν οἰκίαν τῆς ἀσθενοῦς.

Ῥευδοτοποιοῦν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος

Ὁ ἐν Λονδίνῳ καθηγητὴς Dewar κατώρθωσε διὰ λίαν εὐφυοῦς συσκευῆς νὰ συμπυκνοῖ μεγάλα ποσὰ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος καὶ παρουσίασεν οὕτω ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Institution royale ἐν Λονδίνῳ $\frac{1}{2}$ λίτραν (μετρικὴν) ρευ- στοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, συγχρόνως δὲ καὶ $\frac{1}{2}$ λί- τραν ρευστοῦ ὀξυγόνου οἳ δὲ ρευστοὶ ἀπὸ ἑνὲς λίαν διαφόροι. Τὰ κλασικὰ πειράματα τῶν Καλλετὲ καὶ Πικτέ, εἶχον λύσει τὸ ζήτημα τῆς ρευστοποιή-

σεως πάντων τῶν αερίων, ἐν τούτοις ὁ ἀτμοσφαιρικός αἰὲρ ὡς μίγμα δύο αερίων (Ἀζώτου καὶ Ὁξυγόνου) διαφέρον ἀπαιτούντων θλίψιν πρὸς ρευστοποίησιν, παρείχε δυσκολίας ὥς ὑπερένιχσεν ὁ Dewar διὰ τῆς ἀπλουστάτης μὲν εὐφρεστάτης δὲ συσκευῆς του, δι' ἧς κατορθοῦται ἡ ρευστοποίησις ὑπὸ κοινὴν ἀτμοσφαιρικὴν θλίψιν, τῇ βοηθείᾳ ρευστοῦ ὀξυγόνου, διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξάτμισίν του παραγομένου ψύγους.

Ἡλεκτροκίνητος ἄμαξα

Τὸ ἐν Τσοκάνη ἐργοστάσιον Κάρλη κατεσκευά-
σεν ἄμαξαν κινουμένην ἐπὶ πολλὰς ὥρας καὶ δι'
ἱκανῆς ταχύτητος (ἀναλόγου τῆς καταστάσεως τῶν
ἐδῶν). Ἡ ἄμαξα αὕτη εἶνε λίαν ἐλαφρά, ἔχει δύο
θέσεις, κινεῖται δὲ διὰ συστοιχίας δέκα ἡλεκτρικῶν
ἀθροιστῶν (accumulateurs) καὶ δύναται νὰ ἐρο-
δισθῇ μὲ ἡλεκτρισμὸν ἱκανὸν νὰ κινήσῃ ἐπὶ 10
ὥρας μὲ δύναμιν ἐνὸς ἴππου. Εἰς τοὺς κατηφόρους
καὶ κατὰ τοὺς σταθμοὺς οὐδὲν ποσὸν ἐνεργείας δα-
πανᾶται. Ἡ ἄμαξα φέρει ἐκτὸς τούτου ἡλεκτρικοὺς
λαμπτήρας, κώδωνας, σταματιστικὸν μηχανήμα
κλπ. κλπ. ἔχει δὲ μῆκος μέτρων 1,8, ὕψος 1,2 καὶ
πίεσιν 1. Ἐπειδὴ ἡ ἄμαξα αὕτη οὔτε ἴππους οὔτε
ἡνίοχον οὔτε ἐπιπόκμον χρειαζεται, θ' ἀλλάξῃ τὴν
ὄψιν τῶν ἐυρωπαϊκῶν πόλεων τυγχάνουσα διαδόσεως.

 p^*

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Ἐπάρχει καὶ ἀντίθετος γνώμη, κύριε Βῆτα, καὶ σὺς τὴν μεταδίδομεν ὡς διευτυπώθη ἐσχάτως ἐν τῇ εὐφροῇ ἀπαντήσῃ, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν εἰς τῶν παρ' ἡμῖν δραματικῶν συγγραφέων πρὸς τὸν ἐπικριτὴν τοῦ τελευταίου τοῦ ἔργου. «Ἐὰν ἡ κριτικὴ-λέγει-εἶνε ἡ ἱατρικὴ τῆς φιλολογίας, οἱ φιλολογοῦντες τότε ἐπέχουσιν τόσον ἀσθενῶν. Ἀλλὰ μόνον ὁ ἀσθενὴς ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσεν τὰς συνταγὰς καὶ κατέπειε τὰ φάρμακα, εἶνε καταλλήλος να κρίνῃ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἱατροῦ του.»

Τὸ Τραγούδι τοῦ Ὑποκαμίσου, περὶ τοῦ ὁποί-
ου μᾶς ἐρωτᾷτε, κύριε Περιέργε, εἶνε τῷ ὄντι περίφημον
εἰς τὰ φιλολογικὰ χρονικά τῆς Ἀγγλίας. Ἐγράφη ὑπό
τοῦ Θωμᾶ Hood καὶ ἐδημοσιεύθη τὸ 1844 εἰς τὸ γε-
λοιωγραφικὸν Punch καὶ Λονδίνου, ἐγένετο δὲ ἀμέσως
ἀφορμὴ γενικοῦ κινήματος φιλάνθρωπίας καθ' ἅπασαν
τὴν Ἀγγλίαν πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἐργατί-
ων τῆς μηχανοπέλειος, τῶν ὁποίων μετὰ τὸς ἡ-
ρώτητος καὶ δυνάμεως ἀναπαρίσταται τὰς ταλαιπωρίας τοῦ
ἐν λόγῳ ποίημα. Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Hood, ἀποθανόν-
τος ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ δημοτικωτάτου τῶν
ἐργῶν του, ἐτέθη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή: "Ἐφαίλλε το τρα-
γούδι τοῦ ὑποκαμίσου.

« Νὰ μὴ σᾶς χάνουν ἐντύπωσιν αὐτά, φίλε Ὁδῆ-
θιμε! «Μὲ σκυλοβρίζουν- ἄρα υπάρχω!» λέγει συνή-
θως ὁ Σαρσαί, παρῳδῶν τὸν ἀφορισμὸν τοῦ Καρτεσιῶ.
Τὸ ἄλλο ἔθιμον, κατὰ τοῦ ὁποῖου δικαίως ἀγανακτεῖτε,
ἐπικρατεῖ διότι δὲν υπάρχει ἐν Ἑλλάδι κανεὶς κριτι-
κὸς μὴ κύριος. Αἱ φιλολογικαὶ κρίσεις ἐδῶ ἔχουν χαρα-
κτῆρα ἀτομικῶν γνώμῶν καὶ ὄχι πάντοτε ἀμερολή-
πτων, ἐξ οὗ καὶ τὸ περίεργον ἀληθῶς φαινόμενον, μᾶ-
λις τολμήσῃ τις νὰ ἐκφέρῃ καμμίαν παρὰκλήρῃσιν περὶ
ἐνὸς βιβλίου, νὰ κατέρχεται εἰς τὸν τύπον αὐτοῦ ὁ συγ-
γραφεὺς καὶ νὰ μᾶς βεβαιώσῃ μὴ ὅλην τὴν σοβαρότητα
ὅτι τὸ ἔργον του εἶνε ἀριστούργημα!

— Ἐχετε μέγα δίκαιον, φίλε César, Βρανῆς καὶ ὄχι Βράνας, ὥς κατὰ λάθος ἐτέθη εἰς τὰ περιεχόμενα,

λέγεται ὁ νέος ποιητὴς τῶν ποιητικῶν μας ἀπαρχῶν. Εἶνε ἴσως εὐεξήγητος ἀλλ' ὄχι, ὀλίγον σκληρὰ ἢ στρέβλωσις τὴν ὅποιαν ὑφίστανται κατὰ προτίμησιν τὰ ὀνόματα τῶν debutants, ὅταν μάλιστα περιμένωσι μετ' ἀγωνίας νὰ τα ἴδωσι τυπωμένα καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι φίλοι . . .

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐκ δίδεται νῦν ἐν Παρισίοις τὸ πρὸ πολλοῦ ἀγγελθὲν μυθιστόρημα τοῦ Paul Bourget, ἐπιγραφόμενον *Κοσμῶσις*. Τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα πρόσωπα τοῦ νέου τούτου ἔργου δρῶσιν ἐν πόλει φερούσῃ διεθνήν χαρακτῆρα, ἐξωμοιωμένα πρὸς ἄλληλα καὶ ὁμοιομορφα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πάθους τὸ λεπτὸν στίλβωμα τοῦ πολιτισμοῦ τούτου κατατρίβεται καὶ καταπίπτει καὶ ὑπὸ τὸν κοσμοπολιτισμὸν ἀναφαίνεται ἕξαρνα ἢ φυλὴ καὶ ἡ ἐθνικότης. Μετὰ τὴν *Κοσμῶσιν* ὁ συγγραφεὺς θέλει ἐκδώσει τὴν *Terre Promise*, ἄλλο μυθιστόρημα ἤδη περατωμένον.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Γάστρωνος Μοντεσκίου, τοῦ τελευταίου ἀπογόνου τοῦ περιφήμου συγγραφέως τοῦ Πνεύματος τῶν Νόμων ἐκδίδονται προσεχῶς τὰ ἀνέκδοτα ἔργα τοῦ Μοντεσκίου, τῶν ὁποίων τὰ χεῖρογράφα φυλάσσονται ἐν τῇ ἐπαύλει τῆς Βρέδης.

— Εν Vannes ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀγάλματος τοῦ Le Sage, τοῦ συγγραφέως τοῦ *Χωλοῦ Διαβόλου* καὶ τοῦ *Zili-Blás*.

— Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Συνζητήσεων ὁ ἡμέτερος Ι. Ψυχάρης ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ἐπιγραφόμενον «ὁ Πετραρχὸς ἐν Λιέγη» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐναυσιμίου διατριβῆς ἐν τῇ Σορβόννῃ τοῦ κ. P. Nolhac «Ὁ Πετοάρχος καὶ ὁ ἀνθρωπισμός».

— Ὁ Δόκτωρ Πασκάλ, τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ Ζολᾶ, ἄρχεται προσεχῶς δημοσιευόμενον ἐν τῇ ἑβδομαδιαίᾳ Ἐπιθεωρήσει, ὑφ' ἧς ἡγοράσθη ἀντὶ 35,000 φράγκων.

— Ἐν Χάμπτον Φώλς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπέθανεν 85 ἔτων ὁ John Greenleaf Whittier, ὁ μετὰ τὸν Λογκφέλλου δημοτικώτερος τῶν ἀμερικανῶν ποιητῶν. Τὸ ὠραιότερον τῶν ποιητικῶν τῶν ἔργων, τὰς ἑλευθέρως Φωνάς, ἐνέπνευσεν καὶ εἰς αὐτὸν ὁ εὐγενὴς ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν μαύρων δούλων, εἰς τὸν ὅποιον τόσα ἔξοχα ἔργα ὀφείλει ἡ ὑπερωκεάνειος φιλολογία. Ὁ Χούττιερ ἦτο ἰδρυτὴς τῆς κατὰ τῆς δουλείας ἀγωνισθείσης ἐφημερίδος National Era, ἐν ᾗ ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον καὶ ἡ Καλύβη τοῦ μαύρου - Θωμᾶ, τὸ ἀριστοῦργημα τῆς Μπέκκερ - Στῶββ.

— Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως μνημείου
εἰς τὸν Charles Baudelaire ἐπιτροπή, μεθ' ὅλην
τὴν ἀντιπράξιν τοῦ κριτικοῦ Brunetiere ἐργαζομένη,
ἀνέθεκε τὴν κατασκευὴν του εἰς τὸν γλύπτην Au-
guste Rodin. Τὸ ἔργον περιμένεται ἀντάξιον τοῦ
ιδιορρύθμου ἀλλὰ μεγάλου ποιητοῦ τῶν Fleurs du
Mal.

— 'Εξ 'Εδιμβούργου ἀγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ William Forbes Skeene, τοῦ συγγραφέως τῆς Κελτικῆς Σκωτίας, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁποίας ἔφερε τὸν τίτλον τοῦ «σκώτου ἱστοριογράφου τῆς Βασιλείας.»

— 'Ο ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικός Φιλολογικός Σύλλογος προσεκάλεσε διὰ προκηρύξεως τοὺς ἑλλήνας λογίους εἰς διαγωνισμὸν πρὸς συντάξιν «Ὁδηγοῦ τῆς πρώτης παιδεύσεως ἀμφοτέρων